

INTERPELLATION

Till Hälso- och sjukvårdsnämndens ordförande Filip Reinthag

ang. barn och ungdomar med könsdysfori

I mitt arbete på Wisbygymnasiet möter jag ibland ungdomar, som inte känner sig hemma i sin kropp. Särskilt jobbigt hade de när puberteten startade och de kände att kroppens förändringar inte stämde med den egna bilden av könstillhörighet.

Väntetiderna inom den könsbekräftande vården påverkar både transpersoner och närstående negativt. Just nu har de flesta mottagningar omkring 2 års väntetid för ett första besök. Är personen under 18 blir det ofta ännu längre väntetid.

Om du är under 18 år kan man ibland få en preliminär, alltså tillfällig, diagnos tidigt i utredningen. Det är en diagnos som säger att det är troligt att du har könsdysfori. Då kan du påbörja behandling med stopphormoner som bromsar puberteten. Mot slutet av utredningen kan teamet sedan ställa en säker diagnos. Om ett barn upplever starkt psykiskt lidande orsakat av kroppens förändringar i samband med puberteten och barnet först måste vänta över två år för en preliminär diagnos och eventuella stopphormoner, kan lidandet få tragiska följder. Debatten i samhället har ibland påverkat vården så att stopphormoner dragits tillbaka, en ung man kan plötsligt få tillbaka menssen, vilket är svårt att föreställa sig hur det känns.

Familjer med ett barn som behöver utredas för könsdysfori behöver ofta stöd för att hantera situationen. En minderårig behöver ha sällskap med sig på resan till utredningsbesöken på fastlandet.

Med hänvisning till ovanstående frågar jag:

1. Hur lång tid behöver gotländska barn och ungdomar vänta för att påbörja utredning kring könsdysfori?
2. Anser du att det är en rimlig väntetid? Om inte, vad görs för att korta kötiden?
3. Vilket stöd finns på Gotland till barnen och deras närstående, under kötiden och sedan under behandlingen?
4. Bekostar Region Gotland resa och boende för både barn och närstående under utredningen?

Bro 230918

Eva Gahnström